

Pomhaj Bóh

Časopis ewangelskich Serbow

Budyšin, januar 1996

lětnik 45/46 1

Bože słowo za nas

Dobrota Knjeza čini, zo z nami kónc njeje, dokelž jeho smilnosť njepřestanje Zrud. kěrl. Jer. 3,22

Zcyrkwjunjesteji džens woprawdže nanajlěpje. Lěto wob lěto wustupuja ludžo z njeje. Zo mnozy z nich nutřkownje hižo dołho zwisk z njej nimaja, je słaby troš.

Ličba pohrjebow je wo wjele wyša dyžli ličba křćenicow. Dyrbi so lutować. Dochody su džěn a niše. Tuchwilu so každe městno za sobudžělačerjow přepruwuje, hač móže so hišće w přichodže wobsadzić. Zminje so, po tym zo su póst, šula a předawarnja hižo zawrjene, tež hišće cyrkej z našich wsow? A potom su hišće medije. Jeli so scyła wo někajkej cyrkwinskej temje wusyła, potom zwjetša pod negatiwnym znamjenjom.

Bjez prašenja, zmyslenje njeje dobre, a tež pola tych, kotrymž je cyrkej wutrobita naležnosť, započina so rezignaciska nalada zakorjenjć. Naše lětno hrono rěči wo dobroće Knjeza a wo jeho smilnosći, kotraž je bjez kónca. Můžemy sej to woprawdže za nas žadać?

Čłowjekoj, kotrymž so tute słowa přeni króć rěčachu, dyrbjachu so z hišće bóle tłóčacy mi woprawdžitosćemi rozestajeć. Pozdaću w l. 587 před Chrystusom zhromadźichu so zbytki židowskeho ludu w Jerusaleme. Nic jenož město bě zničene, tež tempel. Njewukładowachu so wšitke znamjenja ze zahabu?

Wosrjedź zrudnych swjedzenjow přindže nadobo wuznaće nadźije. Runje tute městno je naše lětno hrono. Boži lud dopominaše so na swěru Božu. Dołhož jenož na swoje horje dźiwachu, běchu blisko zadwělowanja. Hakle jako sej Bože připrajenja zaso do pomjatka zwołachu, jeho slubjenje z

nimi, zhrabachu so znowa. Teologisce wjedže wot našeho lětneho hrona jasny puć do Noweho zakonja. Připowědajnje křiža a z mrtwych stanjenja Jezusa Chrystusa je njepřewidzomne wobkrućenje Božej wumóženskeje wole; je wobkrućenje, zo so dobrota našeho Knjeza a jeho smilnosť njewučerpatej.

Měnju, zo budžetaj nam jako křesćanam wuprudjenje a sebjewědomje pobrachować, jeli přeco jenož na ličby a statistiki dźiwamy. Naš mjenje abo bóle schowany kompleks mjenjehódnoty budže trać, jeli studujemy přepytowanske wunoški slědžerjow měnjenja a sociologow bóle hač Swjate pismo.

Naše lětno hesło pokazuje nam druhi puć. Wone dopomina nas na Bože sluby jeho ludej. Jeli wuknjemy znowa, zo je Bóh spuščomny, zbudžemy tež swoju misionarisku wolu a móc wróćo. Sprawnje prajene, napinanje wšěch mocow njepřinje přewrót, ale dowěra na Božu dobrotu a smilnosť. K temu přepróšuje nas lětuše hrono. Smy tež cyle wosobinsce narěčani. Jeli dopominamy so wosrjedź swojich problemow a starosćow na to, zo smy přez Jezusa Chrystusa w Božej dobrej ruce schowani, budžemy při wšěch problemach a starosćach přeco zaso bolje nadźije. Sym přeswědčeny, zo to tež naši sobučłowjekoj pytnu. Ze swědčenjow jednotliwcow wurośće přeswědčowska móc Božeho ludu. Tehodla je lětno hrono tež cyle wosobinski troš: Dobrota Knjeza čini, zo z nami kónc njeje, dokelž jeho smilnosť njepřestanje.

R. Adolph

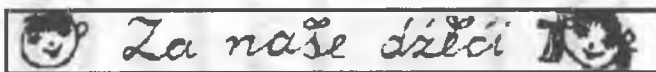
Foto: K. A.

**Za 1996 přejemy Wam
Bože žohnowanje,
čilosć a strowosć a wšitko,
štož Wam trěbne je
na čele a na duši.**

Redakcija Pomhaj Bóh

W zašłym lěće su zaso mnozy z Was džěło za ewangelske serbstwo podpěrowali, a to z pjenježnymi darami, ze sobudžěłom a z pokiwami abo na někajke druge wašnje. Za tute njespróčne džěło so Wam wutrobnje džakuju. Zaplać Wam Bóh wšitke Waše prócowanja.

S. Albert

Gigi na wulěće

Hdyž wopička Gigi w swojej nowej klětce w coologiskej zahrodze z připołdnišeho spara wotući, běše hižo skoro w štyrjoch a Tomaš, jeje hladar, dyrbyješe borze přińć.

„Hdže ha sym já? Aaaa. . . prawje, su mje róla wčera do nowoje klětki přenjesli. Nadzijomnje přińdže Tomaš bórze z wječerju. Sym hłódna kaž wjelk. ‘Gigi dyrbyješe drje hišće chwilku dočakać, ale bórze widžeše Tomaša wokoło różka přińć. W ruce měješe wulki bow a kluče, z kotrymiž wotewri durčka klětki.

„Nó, Gigi, kak so ci jow lubi? Zwučiš so zawěsće bórze na nowy chlěwčk. Chětro zyma džensa, nic? Nó haj, tu maš

najprjedy jónu swoju picu. Ow ně, sym korb z bananami zabył! Čakaj, poběžu spěšnje po njón.“ A hižo běše přeč.

Ale što bě to? Tomaš běše zabył wrotka zamknýć!

‘To je derje’, pomysli Gigi, ‘to móžu hnydom jónu svojich přečelow w starej klětce wopytać.’ Skoči z durčkow won do mjehkeho sněha. Ale hdže nět? Gigi njebě mjenujcy hišće ženje zwonka klětki byla. ‘Pońdu jednorje nalěwo’, myśleše sej.

Hdyž přińdže nimo klětki lawow, chcyše so Gigi za pućom prašeć, ale law jenož njeprěčelnje zaru a zminy so do swoje chěžki.

‘Nó derje, to so přichodneho

woprašam.’ Ale w přichodnym chlěwje, hdžež bydlaču elefanty, nikoho njewuhlada. Wšitke běchu so w domje před zymu schowali. A pomału poča tež Gigi zymu mrěć.

‘Hdže nož naš wopiči dom je? Mje hižo z luteje zymy packi bola. Hdy nož bych nětko w Africe byla. . . tam je rjenje ćopło.’ Gigi njebě tam ženje byla, ale jeje mać bě jej wjele wo Africe powědała, wo čornuchach, palmach a horcym slóncu. W svojich myslach na krasnu Afriku njepytny Gigi scyła, zo bližeše so wuchodej coologiskeje zahrody.

A nadobo steješe srjedz chodnika, na kotrymž běhaše wjele luźi tam a sem. ‘Kak da sym sej jow došla a kak dyrbu jenož zaso wróćo přińć? Ow ně, hižo so čmicka. . . Njebych jenož swoju klětku wopuščila. . . Dokal nět?’

Gigi běžeše jónu do teho a

jónu do tamneho směra a nje-možeše so rozsudzić. Chcyše hižo skoro zadwělować, to schili so nadobo młody muž k nej a praješe: „Wopička, što z tobu je? Sy z coologiskeje zahrody? Čakaj, donjesu tebe zaso wróćo.“ Kedzbliwje zwa muž wopičku na swojej ruce.

Při zachodze coologiskeje zahrody běhaše rozhorjeny Tomaš ze zrudnym mjezwoćom wokoło. Hdyž pak wuhlada muža z Gigi na ruce, so hnydom wolóženy zasmja. Chwataše jimaj napřećo, podzakowa so muzej a wotewza jemu wopičku.

Lědma zo ležeše Gigi w ćopłym hnězdze w swojej nowej klětce, ju spar přemóži. Prjedy pak hač wusny, widžeše hišće raz starosćiwe mjezwoćo Tomaša před sobu a sej předewza, zo so ženje wjace sama na wulěć njepoda.

Madlenka Malinček

Nazymske schadzowanje krajneje synody w Drježdźanach

Na spočatku schadzowanja krajneje synody běchu rozprawy krajneho biskopa Volkera Kressa, cyrkwinskeho wjednistwa a krajneho cyrkwinskeho zarjadnistwa. Krajny biskop da swojemu duchownemu słowu, móhli jo tež „pastyrski list“ mjenować, napismo: Pytajo wěstotu.

Podam tu někotre wažne dyпки: Prašenje za nutrkownej jednotu žada sej w rozestajenju za wašnjemi pobožnosće wjele mocy. Kak móhli mji swoju nutrkownu bytosć jako lutherska cyrkej spóznajomnu činić, kak zrozumić naš čas a kak wobchadzeć z problemami našeho časa na zakładze našeje wěry?

Cyrkwinske wjednistwo z biskopom jako předsydu nastaji w swojej rozprawje tři zasady swojeje džělawasće:

1. K cyrkwinskej nawjedowan-skej zamołwitosći słuša, při hódne wuměnjenja za cyrkwinske džěło w přitomosći stworić.
2. Cyrkwinska nawjedowan-ska zamołwitosć woznamjenja posylnjenje za přewzaće zamołwitosće.
3. Cyrkwinska nawjedowan-ska zamołwitosć reka, porjadam prawu hódnotu dać.

W rozprawje krajneho cyrk-winskeho zarjadnistwa podawa so na 55 stronach přehlad wo cyrkwinskim džěle w Sakskej we wšej swojej wšelakorosći, wo problemach, kiž starosće napołoża, ale tež wo wěcach, kiž nadziju zbudzuja. Dołha a ze zamołwitosću wjedžena debata k wšěm rozprawam poka-za jasnje, zo njeje synoda někajki debatowanski klub, ale zo je wona na kóždy pad kmana, wuhibki stajeć.

Wotličenje krajneje cyrk-winskeje kasy za l. 1994 wuda nadbytk 473 000 hr. To je zwjeselacy wuslědk. Za zańdžene a předewšěm za nětčiše lěto jewi pak so wuwice, kotrež napomina k zlutniwosći a kedzbliwosći. Wunoški z cyrkwin-skich dawkow su stupali. To pak je jenož jedna strona. Cyrkwinske dawki, kotrež so po dochodowych dawkach, potajkim wot samostatnych a přislušnikow swobodnych powo-lanjow, zběraja, su daloko pod wočakowanjami wostali. Stož njewupokaza dobytki, njeptaći tež dawki za dochod a z tym nic cyrkwinske dawki, kotrež wučinjeja 9 % dochodowych dawkow. Podpěra EDK za pła-ćenje mzdow so pomjenša.

To ma za hospodarski plan

1996 konsekwency. Zalutowa-nje 24,5 mio hr je nuznje trěb-ne. Hdže pak dyrbi so lutować? Pomoc za twarske kóšty pomjeňši so wot 48 mio na 24 mio hr, personalne kóšty wo 2 % wob lěto, přestruk-tuěrowanje mzdow a přepru-wowanje farskich městnow.

Wikarojo lětnika 1996 mó-žeja so přewzać. Za 1997 je wjace kandidatow, kaž je trěb-nych. Tu so přemysluje, kak móhlo so temu wotpomhać. Kritisce naprašowaše so za dro-himi twarskimi předewzaćemi pola ewangelskeje akademije w Mišnje. Synoda wobzamkny, wot l. 1997 nic wjace hač 2,5 mio hr tam lětnje přetwarić. W l. 1991 bě synoda w zwisku z nowonatwarom cyrkwe Naše-je knjenje w Drježdźanach wobzamknyła, zo so krajna cyrkej tam pjenježnje njeanga-žuje. Nět? pak je cyrkwinske wjednistwo wobzamknyło, přepokazać 3 mio hr z lutowan-kow krajneje cyrkwe k załož-bowemu kapitalej tuteje cyrk-we. Wunoški załožbowych pjenjez dyrbja so za přichodne wudžerjenje tuteho Božeho doma wužiwać.

Hišće jedna ličba měła so dodać. Wot 1991 do 1995 je so 359 mio hr jako twarska pomoc

na wosady wudało. Wot teho je 115 mio hr wot Hannoverskeje krajneje cyrkwe. Z pomocu tutech pjenjez je so wjele cyrk-wjow a cyrkwinskih twarje-njow před rozpadom wucho-wało. Ze swojeje mocy móhli to jenož někotre wosady.

Z tutym nazymskim schad-zowanjom skonči so 23. kraj-na synoda. Wona budže hišće domeje 1995 službu wukonjeć, doniž nowowuzwolena 24. krajna synoda džěło njeprę-wozmje.

Nět? skonči so tež za mnje džěło w synodze. 22 lět, to je dołhi čas, ale tež čas poľny napjatosćow, čas přewrota, čas njewěstosće a nadzije. To drje tež w přichodze tak wostanje. Myslu sej, zo sym mały džěl k temu přinošował, zo cyrkej wos-tanje a wosada zhromadnje přežiwi. Za mnje njebě čežko, kóždy lěto džesać dnjow za tu-tón nadawk woprować.

Nic naposledk běch jako zastupnik ewangelskich Ser-bow pósťanc našeho luda za krajnu cyrkej.

Přeju swojemu naslědnikej samsne wjesele jako synodala a sobutwórc puća našeje cyrk-wje.

Kurt Latka

Jubilar Jan Paler

Foto: priwatne

Jako čłonej Wuznawanskeje cyrkwyje zakazachu Janej Palerrej w l. 1937 w Sakskej skutkować, a wón džěše ze swojej swojbu do Wróclawja. Hižo přeni džen wójny zwoła so k wojakam a wróci so hakle 1950 ze sibirskeje jatby. Potom skutkowaše jako farar we wulkej Husčanskej wosadze, a nětko bydlitaj Palerjec w Biskopicach. Wěm, kak njerady běstaj tam přecahnyłoj, přeč ze swojeje Huski, do města, bjez starých znatych. Ze styskom hišće džens wo Husce rěčitaj, hačkuli staj so džens w Biskopicach zadomiloj. A tola: Zańdženu nazymu dyrbještaj hišće raz přecahnyć, přetož stary farski dom so wobnowja, a telko twarskeje hary ze swojim prochom počezuje jeju žiwjenje.

Přede mnu leži fotografija: Za blidom sedži Malinkec swojba we Łazu a z nej Jan Paler, tehdomniši student teologije. Měnju, zo je fotografija něhdže w l. 1935 nastała.

Nichtó z fotografowanych njemóžeše tehdom wědзец, što budže jich w přichodnych džesać lětach wočakować: wuhnaće z Łužicy, 2. swětowa wójna, smjerc, zajeće, běda a hubjensstwo. Ze sydom zwobrazněnych staj hišće dwaj žiwaj: sotra mojeho njeboh muža a Jan Paler, kiž woswjeći 21. januara swoje 85. narodniny.

Jana Palerja a jeho mandželsku Martu ze Złyčina zeznach spočatk lěta 1954. Jan Paler bě za fararja w Husce. Přiwzaštaj mje hnydom kaž dobru znatu, a z teho časa jězdzu hdys a hdys jeju džens do Biskopic wopytać. Powědamy, spominamy a so wjele smějemy, hačrunjež je jeju žiwjenjeběh typiski za tutón lětstotk ze swojim horjom a swojej bědu.

Džens njezetkawamy so hižo na serbskich cyrkwinskih a kublanskich dnjach z nimaj, a mi je tam bjez njeju trochu styskno. Wonaj běstaj k nim słušałoj. A hišće něšto: Mój muž skedźbni mje jónu na jeju čistu a krasnu serbsčinu, na jeju bjezporočnje nałożowany dual. A zawěrnje: Z nimaj serbsce rěčeć a bjesadować je za wucho a dušu wokřewjenje.

Přejemy fararjej na w. Janej Palerjej k jeho 85. narodninam Bože žohnowanje a strowotu a nam bórzonme zasowidženje.

Kata Malinkowa

džěčo. Ke konfirmaciji dóstach serbske hrono na žiwjenski puć. Na popołnišim kofeju běstaj dwaj duchownaj pódla: farar Albert a kaplan Cyril Pjeh. Móžno, zo je telko duchowneho skrućenja na tajkim wažnym dnju postajiło mój pozdžiši žiwjenski puć.

W lěće 1980 so z fararjom Albertom na dlěši čas rozžohnowach. Wón bě dokónčił swoju cyrkwinsku službu a so na zasluženy wuměnk podał. Dokelž njedosta žane bydlenje w Budyšinje, přesydlili so do zapada. Jeho poslednje kemše w Michałskej cyrkwi běchu serbske křicizna našeho syna Marka. Z nutrnymi słowami a

hnutej wutrobu so wot nas rozžohnowa, mi přepodawši swoju albu, kotruž hišće džensa na swjedženskich kemšach nošu.

1990 widžachmoj so na cyrkwinski dnju w Malešecach, hdžež bě dlěje hač lětdžesatkaj jako farar skutkował. Jedna Serbowka, kotraž bě kemše cyrkwinskeho dnja při radiju scěhowała, wuchwalowaše po tym móčne spěwanje kěrlušow. Wědžach, što bě na tym synje wobdžěleny.

31. januara woswjeći farar Pawoł Albert swoje 85. narodniny. Přejemy jemu wjele strowoty a předewšěm Božeho žohnowanja!

farar J. Malink

Lěto w službje Michałskej wosady

1. nowembra 1995 miny so lěto, zo směm jako kěbětarka w Michałskej wosadze službu wukonjeć, štož woznamjenja za mnje wosebitu česć a dostojne wužadnje. Wurazliwy Bož dom twori ze Starej wodarnju stajnje znowa fascinowacy n pohlad za kóždeho wobkedźbowarja z bliska a daloka: Tutej historiskej twarskej pomnikaj stašej so dla svojeho na sebje wothłosowaneho a njezaměnliveho wuprudženja znamidło města Budyšina. Michałska cyrkej swědči po dołhim času wobnowjenja ze swojej zbožownje znowa nastatej a přenjoťnje zapožoženej rjanosću wo česći, swjatosci, wšehomocy a přitomnosći Božej. Naš rjany a dostojny Bož dom chce nas pobožnje jimać a nam posrědkować a zbližić Božu lubosć k wšěm ludžom. Z njeje njeh wuchadza pokoj a žohnowanje za kóždeho, kiž do njeho zastupi.

W swojim přenim džěłowym lěće so prócowach, tutu dowěrliwu službu w jeje cyłej wšela-

korosći wopřimnyć a po najlěpšej woli spjelnić. Wutrobne zaplać Bóh chcyła našeje dołholetnej kěbětarcy knjeni Duntšchowej wuprajić, kotraž zapokaza a zadžěła mje nanajlěpje do tuteho šěrokeho wobtučka džěławosće. Wona steješe mi stajnje z radu a ze skutkom po boku. Dóstach wot njeje tež z lětnje službnej protyku za cyrkwinske lěto dobry pomocny srědk sobu na puć. Džakowna přijimuju to jako derje měnjenu a pomocnu gestu za swoje přichodne džěto.

W našim starodawnym Božim domje so wo porjadk a čistosć starać a swědomiče přidžěła za cyrkwinske wobrjady činić su čezišća mojeje džěławosće.

Naša Michałska cyrkej njeh kóždeho a kóždu, kiž do njeje zastupi, hłuboko w duši hnuje a jich wuswobodži za powěsć z 1. lista Pawoła na Timoteja na 2. stawje: „Bóh chce, zo by so wšitkim ludžom pomhało a zo bychu woni k spóznaću prawdy přišli.“

Dagmar Sauer

Farar Pawoł Albert 85 lět

Běše to drje w lěće 1964, hdyž mi wučer Ledźbor po šuli praji, zo změjmy wot přichodneho tydženja serbsku nabožinu. Přichodnu srjedzu so wona na Michałskej farje započa. Tehdy widžach přeni raz fararja Pawoła Alberta. Někotre lěta chodžachmy jako mała črjódka k njemu na wučbu, na kotrejž čitachmy ze scěnja Mateja a spěwachmy serbske kěrlušy. Najskej bě farar Albert po lěće 1945 jenički, kiž je podawał ewangelsku nabožinu w serbskej rěči. Kóždu přenju njedželu w měsacu chodžeše naša swojba na serbske kemše. Nam džěčom bě lubo, zo so na Michałskej cyrkwi tak dołho twarješe, dokelž mějachmy k

hóštnej Tuchorskej cyrkwi jara blisko a tuž njetrjebachmy tak zahe stawać. Hdyž pak bě cyrkej w lěće 1975 dotwarjena, bě pod režiju fararja Alberta nastal jedyn z najrjeńšich Božich domow w Hornjej Łužicy. W pomjatku je mi wostała mócnje spěwana serbska liturgija fararja Alberta. Lědma sym zeznał po nim fararja, kiž je službu při wołtarju tak dostojnje wukonjał kaž wón. To, štož bě nawuknył w Budyskim Inquilonowym chórje a w liturgiskim hibanju našeje cyrkwyje, nałożowaše swěru Bohu k česći a Serbam k wužitku.

Wot sedmeho lětnika chodžach k fararjej Albertej na pačerje. Běch jeničke serbske

Štó móže pomhać?

Stawizniska sekcija Maćicy Serbskeje přewjedže 24. februara 1996 kolokwiju na temu „Serbja za čas nacionalsocializma“. Kruty wobstatk tuteho zarjadowanja je wustajeńca, w kotrejž chcemy podołki wo Serbach w nacistiskim času pokazać. Pytamy za to zajimawe dokumenty wšelakoreho razu: listy, fota a dopomnjenki kaž tež plakaty a wurězki z nowin. Wróćenje požčenych materialijow so garantuje. Zajimcy wobroču so prošu na předsydu sekcije, Pětsa Šurmana, w Serbskim instituće z. t., Budyšin.

P. Šurman

Naše nowiny a časopisy před 100 lětami

Z Minakała. Nadobne prócowanje horliwych Serbow, zbudźowac pola nas zahoritosć za serbsku narodnosć, napjelnjuje nas ze spokojnosću. Słusa tola naša wosada do jeneje hišće najbóle serbskich. Tola towarstwo, spěchowace naše narodne interesy, nam hač dotal hišće pobrachowaše. Za zbudźenje a zdźerženje serbskeho hibanja a žiwjenja je bjezdwě-

lomnje serbske towarstwo (tež burske) jara nuzne. Jednotliwemu Serbej, tež najzahorjenišemu, je často čezko, swoju mačernu rěč a jejne prawa we wšelakich připadach derje zakitowac... Najhórši njeprěcel wobstaća serbskeje rěče je liwkosć a njedorozumjenje wjele Serbow ...

SN, 11. jan. 1896

POWĚSĆE

Hody wotmě so w Choćebuzu 50. serbska namša. Tónle jubilej woswjeći pak so hakle 25. februara w Dešnj. Snano přichwata zaso telko kemšerjow kaž 22. oktobra 1995 do

Drjejcow, hdžež běše mała cyrkej z wjace hač sto kemšerjemi derje pjelnjena. WDrjejcach wšak wabješe tež wosebitosć křiciznow w delnjoserbskej rěči.

W. M.

Delnjoserbske kemše w Drjejcach

Foto: Měškank

Budyšin. Posedzenje předsydstwa Serbskeho ewangeliskeho towarstwa wotmě so 16.11.95 na Michałskej farje. Na nim hódnoćeše so hłowna zhromadźizna towarstwa, kiž bě so na Reformaciskim swjědženju w Husce wotměta. Rozpominachu so na njej podate

namjety a možnosće jich zwoprawdženja.

Dokładne přihoty žada sej přichodny jubilejny serbski ewangeliski cyrkwinski džen, kiž budže 22. a 23.6.1996 w Budyšinje. Zo by so stał z hódny m wjerškom ewangeliskich Serbow, wobjednachu so hižo předewšěm organizatoriske a wobsahowe prašenja jeho praktiskeho přewjedženja.

Mysl so mjez druhim na zarjadowanje přehladki fotowych dokumentow wo zaštych 49 cyrkwinskih dnjach. Štóž tajke ma, je lubje namoľwjeny, je za mjenowany zaměr přechodnje přewostajić. Přecelne poskitki njech so sćelu hač do kónca februara redakciji Pomhaj Bóh. Njezabudźce pak lěto a město ženđženja kaž tež swoje mjeno na zadnju stronu fota napisac.

A. Grofa

Serbska superintendentura ma nowe telefoniske čisło!

Budyšin 03591 / 481 280

(Čisło plaći zdobom za fax.)

Přeprašujemy

01.01. – Nowe lěto

11.45 hodź. nutrnosć w rozhłosu (sup. Albert)

07.01. – 1. njeđzela po Třoch kralach

10.00 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michałskej (sup. Albert)

w samsnym času Boža služba za dźěći

13.30 hodź. kemše w Budestecach (sup. Albert)

14.01. – 2. njeđzela po Třoch kralach

11.45 hodź. nutrnosć w rozhłosu (farar Malink)

18.00 hodź. kemše w Smječkach po tym bjesada (sup. Albert)

20.01. – sobota

14.00 hodź. wosadne popołdne w Malešecach (sup. Albert)

21.01. – 3. njeđzela po Třoch kralach

8.30 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Poršicach (farar Malink)

27.01. – sobota

14.00 hodź. wosadne popołdne w Klětnom (sup. Albert)

28.01. – poslednja njeđzela po Třoch kralach

10.30 hodź. kemše w Spalach (sup. Albert)

11.45 hodź. nutrnosć w rozhłosu (farar na w. Feustel)

04.02. – 3. njeđzela do póstneho času

10.00 hodź. kemše w Budyšinje w Michałskej (sup. Albert)

w samsnym času Boža služba za dźěći

13.30 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Budestecach (sup. Albert)

Pomhaj Bóh, časopis ewangeliskich Serbow. Rjadowa Serbska předarśka konferenca. – Domowina-Verlag GmbH, Tuchmacherstraße 27, 02625 Bautzen. Redaktor a skazanki: sup. Siegfried Albert, Serbski kěrchow, 02625 Budyšin, tel. 03591/481280. – Sadźba: Serbske Nowiny Budyšin, čisć: Serbska čisćernja tzwr w Budyšinje. – Wuchadźa jónkróć za měsac. Přinoški a dary na konto: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Nr. 1 000 028 450, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 85 550 000